

MARE CZECH

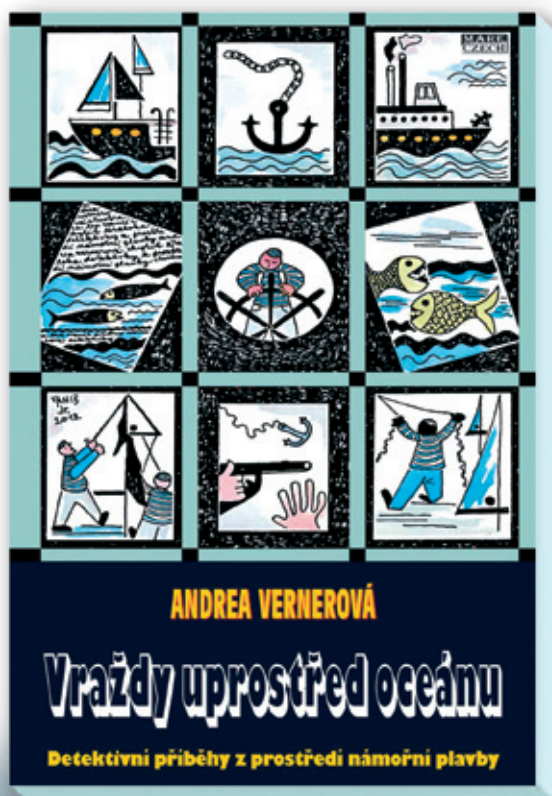

Nakladatelství Mare-Czech představuje titul:

Andrea Vernerová
Krysa v podpalubí
Detektivní příběhy
z prostředí námořní plavby
počet stran 136
vazba brožovaná
ilustrace Leo Vaniš
běžná cena včetně DPH 199 Kč
ISBN 978-80-86930-23-7
EAN: 9788086930237

První svazek edice „Lodě a napětí“ obsahuje dva detektivní příběhy z prostředí naší námořní plavby – příběh z lodi Jizera „Kolik stojí život“ a příběh z lodi Rokytky „Na lodi se netuká“. Jak ale autorka Andrea Vernerová sama podotýká: „Jediné, co neodpovídá skutečnosti, jsou kriminální činy – ty se na československých lodích nikdy nestaly...“.

Andrea Vernerová
Vraždy uprostřed oceánu
Detektivní příběhy
z prostředí námořní plavby
počet stran 128
vazba brožovaná
edice Lodě & napětí, svazek 2
běžná cena cca 199 Kč včetně DPH
ISBN 978-80-86930-44-2

Po první knize Krysa v podpalubí z roku 2013 nabízíme dva nové kriminální případy z prostředí československé námořní plavby. Jak podotýká autorka Andrea Vernerová, jediné, co neodpovídá skutečnosti, jsou kriminální činy – ty se na československých lodích nikdy nestaly. Rovněž jména lidí i lodí jsou smyšlená a podobnost s námořníky a jejich osudy zde uváděnými je čistě náhodná. Ilustrace na obálce Leo Vaniš. Text získal cenu Eduarda Fikera, udělenou Asociací autorů detektivní a dobrodružné literatury AIEP v roce 2012. Kniha vychází v roce 2015.

Příběhu prvního svazku „Krysa v podpalubí“

Kolik stojí život

Detektivní příběh z lodi Jizera

...První palubní důstojník Jakub Kerner seděl v křesle v kapitánově salonu. Velitel sám přecházel podél oken s výhledem na příď lodi. Byl viditelně nervózní, chvílemi si mnul ruce, až mu klouby suše praskaly. Ve tváři měl výraz – proboha, kde jsem se to ocitl, to není loď švejků, ale vrahů – a něco si pro sebe mumlal. Hnědé oči měl ještě temnější než obvykle – nejistě přeskakovaly z námořníka na důstojníka a pak jako by hledaly vysvětlení venku, v širé hladině oceánu. Když Kerner položil otázku, velitel se zastavil a pohlédl na námořníka, který nervózně přešlapoval u dveří.

„Já nic nevím, čífe, já fakt netuším, jak se to mohlo stát.“

„Není to tak dlouho, co jste za mnou byl a nabídl se, že ty černé pasažéry zlikvidujete. A teď jeden z nich chybí a ti druzí dva jsou tak vyděšení, že nejsou schopní nic říct. Jen to, že kamarád potřeboval na záchod, tak ho někdo pustil ven – a už se nevrátil...“

Na lodi se neťuká

Detektivní příběh z lodi Rokytka

...Jindřich Kuchta vůbec nevypadal dobře. Tvář zkřivenou bolestí, s obtížemi lapal po dechu, prsty pravé ruky do černa spálené. Jakub Kerner nebyl lékař – právě tentokrát lékaře na palubě neměli, i když tuto službu námořníkům ústředí běžně zajišťovalo. Vylodil před odjezdem z Evropy a ústředí nestihlo zajistit náhradu. Doktorovi zemřel otec a zhroucená matka denně několikrát volala odpovědným úředníkům, že si bez syna neporadí, aby ho pustili domů aspoň na tu jednu cestu. Jak už to v životě bývá, za celá léta se nic nestalo, až teď, když lékař není...

Kernera vyděsilo to, jak se motorář snažil popadnout dech. Pak začal ve tváři modrat. Kerner pracně v paměti vydoloval základní lékařské pomůcky.

„Pomoz mi!“ houkl na bocmana Vránu, který spolu s dalšími dvěma námořníky Kuchtu přinesl. „Já zkusím dýchání z úst do úst a ty mu stimuluj srdce. Zatlač vždycky třikrát, pořádně, ale nepřežen to, abys mu nepolámал žebra.“

Společně se dali do zachraňování, ale Kuchta náhle naříkavě vykřikl, rozhodil ruce a hlava mu klesla ke straně. Z koutku úst mu vytékala krev.

„Rychle, běžte pro velitele!“ křikl Kerner na jednoho z přihlížejících námořníků. Přitiskl Kuchtovi prsty ke krkavici, ale tep téměř necítil.

„Znovu, Petře, musíme ho z toho dostat!“

Vrána se opřel do Kuchtova hrudníku a Kerner mu vdechoval vzduch do plic. Marně. Činnost srdce se už neobnovila. Kapitán, který přiběhl do nemocnice, mohl pouze konstatovat smrt...

Příběhu prvního svazku „Vraždy uprostřed oceánu“

Chytit žraloka

Detektivní příběh z lodi Ploučnice, 1976

„Tak, hoši, podle rozmístění do člunů každý ke svému, sundejte plachty. Zatím nespouštíme, až jak rozhodne čífe. Jo, neviděli jste Vaška Kvítka? Druhý palubní mi před chvílí vynadal, že mu při poplachu nepřišel ke člunu.“

Odpověď dostal o chvílku později, když námořníci stáhli plachtu ze záchranného člunu číslo dvě.

„Franto, Franto, honem, tady je! Ale ... je mrtvý,“ nejdřív vykřikl, pak už téměř šeptem dořekl lodník Miška Tatár.

„Pane třetí...!“

Kerner se vrhl ke člunu. To, co uviděl, jím otrásl. V člunu na zádech ležel starší námořník Václav Kvítka. Ruce rozhozené do stran, prsty zaťaté do lan, tvář naběhlou, temně fialovou a zdeformovanou, jazyk vyplazený a kolem krku zatažený rybářský vlasec, na který v předchozích dnech lovil ryby.

SMRT NA PALUBĚ

Detektivní příběh z lodi Tropic Star 2004

Kerner pohlédl na papír, na který napsal jména šesti možných pachatelů. Tři byli přeškrtnuti, u jednoho otazník, zbývali dva. Flink Pokorný a tichý důstojník Knajtl.

„A sakra,“ povzdechl si Velička. „Nezdá se vám, že jsme to vzali za špatný konec?“

„Může být,“ přikývl Kerner. „Posádka naší lodi, to je dvaadvacet chlapů. Jeden byl zavražděn. Odečteme nás tři. Zbývá osmnáct lidí, a my jsme si vybrali jen těch šest. A z těch nám zbyli dva. Nepostupovali jsme špatně?“

Oba čífové na něho zachmuřeně pohlédli. Teď jim připadalo, že si hráli na detektivy. Ale ono to taky může být všechno úplně jinak. Jenže jak?

„Našli jsme poměrně velkou sumu. Mnohonásobně větší, než si Patera vybral a než mohl vůbec kdokoli na lodi vydělat. O tom mám přehled, protože k mým povinnostem patří vypočítat každému na lodi mzdu. Víím, kolik kdo bere a taky vidím, kolik zhruba utrácí. A Patera utrácel dost na to, co vydělal. Peníze v jeho kabině nemohly být získané poctivě.“

Tituly vyšly v ediční řadě Lodě & napětí.

Knihy objednávejte v nakladatelství Mare-Czech v zásilkové službě „Mokrý“ knihy, <http://www.mare-czech.cz/naklweb/objednavka.html>.

Distribuci zajišťuje Kosmas, s.r.o., www.kosmas.cz

**Autorka na fotografii
z roku 2013**

Autorem ilustrací na obálce je

Leo Vaniš, nar. 12.5.1979 v Praze

Tvorba: www.leovanis.wz.cz

Kontakt: leo.vanis@seznam.cz

Výtvarník v oblasti malby, ilustrací a grafiky, napsal a publikoval psychologický román *Nahá duše* (2008), bajky *Spůrky* (2009) a soubor novel *Osoudky* (2011), všechny knihy s vlastními ilustracemi. Vystudoval gymnázium v Prachaticích a Univerzitu Karlovu v Praze. Talent zdědil jak po otci Leovi, pedagogovi Karlovy univerzity v Praze a kolegovi profesorů Lidického, Mička, Salcmana a Boudy v oboru malba a dekorativní kompozice, tak o matce Heleně, výtvarničce, žákyni národního umělce Cyrila Boudy, Karla Lidického a Zdeňka Sýkory. Po otcově linii pochází z českého šlechtického bohatě rozvětveného rodu dohledaného z 15. stol., z matčiny strany

jsou dokladováni umělečtí řemeslníci z oblasti Šumavy a Vidně. Významnější expozice: Praha-Klementinum, Agrární komora ČR, Ministerstvo zemědělství ČR, Janské Lázně, Galerie Pražské energetiky a Nitrianská galéria. Významnější ilustrace: Učebnice pro 1. třídy základních škol – projekt EU, detektivní série edice *Mokrý knihy* a sborníky a časopisy krásného umění. Účastní se mezinárodních i národních výstav (salon, trienále, mezinárodní přehlídka umění), jeho díla jsou pravidelně dražena v aukčních síních především v Praze, Brně a Ostravě (Hotel Brioni, Bussmark, zámek Bzenec, Bienále Břeclav, Salon Bílina, Hotel Internacional). Postupně byl členem Unie výtvarných umělců ČR, Společnosti bří Čapků a Unie českých spisovatelů, nyní tvoří zcela samostatně v pražském ateliéru. Kromě Ministerstva zemědělství ČR a Agrární komory ČR jsou jeho díla zastoupena na radnicích a v kulturních domech (Mladá Boleslav, Lázně Toušeň, Výtvarné centrum Chagall). JUŽ jako pětadvacetiletý umělec byl publikován v tuzemských médiích *Právo*, *Bohemia*, *Agrobáze*, *Český rozhlas*, *Denících Bohemia*, *Moderní Obec*, *Zemědělec* a dalších. Uveden v *Signaturách malířů* a ve *Slovníku českých a slovenských výtvarných umělců*. Jmenován soudním znalcem. Vanišova tvorba je především introspektivní a sociálně-psychologická s převažující typicky slovanskou lokací, patrně ovlivněna původním studiem literární vědy (Čapkové, Dostojevskij, Olbracht), jiné práce nesou prvky geometrických tendencí (Kandinskij), nicméně výrazná osobitost je dokládána skloubením reality s abstraktní, typicky „vanišovskou“ stylizací, řádem, poctivě řemeslnou propracovaností.